

ПАВЛИШ Володимир Андрійович

Перший проректор

Кандидат технічних наук,
професор

*Випускник
радіотехнічного факультету
(1973)*

Народився 24 червня 1951 р. у м. Магерові Жовківського району Львівської області. У 1973 р., після закінчення радіотехнічного факультету Львівського політехнічного інституту, враховуючи студентську наукову діяльність, а також нагородження медаллю Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР «За кращу наукову студентську роботу», В. А. Павлиша залишили у альма-матер для роботи в науково-дослідній лабораторії, де спочатку обіймав посаду інженера, а згодом — молодшого наукового співробітника.

У 1978 р. був направлений у цільову аспірантуру Ленінградського електротехнічного інституту, де під керівництвом відомого вченого Б. М. Деньдобренька успішно захистив кандидатську дисертацію (1982). Упродовж 1982–1989 рр. працював молодшим науковим співробітником, старшим викладачем, доцентом кафедри конструювання та технології виробництва радіоапаратури Львівської політехніки.

З 1989 по 2007 р. обіймав посаду проректора з навчальної, науково-педагогічної роботи, а з 2000 по 2014 р. — завідувача кафедри електронних засобів інформаційно-комп'ютерних технологій НУ «ЛП».

З 2007 р. і до сьогодні працює першим проректором у рідному університеті.

В. А. Павлиш — активний учасник багатьох робочих груп МОН України з розробки нормативних документів стосовно діяльності вищих навчальних закладів. За його участі були розроблені: «Положення про державний вищий заклад освіти», «Положення про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах», Постанова Кабінету Міністрів України «Про ліцензування, атестацію та акредитацію закладів освіти» та ін. Володимир Андрійович був членом робочої групи МОН України з підготовки матеріалів із впровадження положень Болонського процесу у вищу освіту України, заступником голови експертної ради з енергетики та електроніки Державної акредитаційної комісії Міністерства освіти і науки України, членом Науково-методичної комісії Міністерства освіти і науки України з радіоелектронних апаратів.

Є членом Вченої ради університету та Вченої ради Інституту телекомунікацій радіоелектроніки та електронної техніки.

Володимир Андрійович — автор низки нормативних положень, що регламентують діяльність Львівської

політехніки. Під його безпосереднім керівництвом розроблені та впроваджені в навчальний процес положення щодо організації освітнього процесу, системи оцінювання знань та визначення рейтингу студентів, атестації здобувачів вищої освіти та роботи екзаменаційних комісій, надання платних освітніх послуг з вивчення студентами модулів (навчальних дисциплін) понад обсяги, встановлені навчальними планами і програмами, про організацію самостійної роботи, мобільності студентів тощо.

Як член редакційної колегії брав участь у виданні книг про історію Львівської політехніки: «Державний університет «Львівська політехніка» 1844–1994 рр.», виданої до 150-річчя Львівської політехніки та двох видань «Національний університет «Львівська політехніка», виданих до 160-річчя та 165-річчя університету.

Має понад 225 наукових та навчально-методичних праць, зокрема 65 навчально-методичних розробок, шість патентів на винаходи, авторські свідоцтва, шість навчальних посібників з грифом Міністерства освіти і науки України та дві монографії.

Сфера наукових інтересів — розробка математичних моделей та дослідження прикладних задач створення нових засобів для інфокомунікаційних технологій на базі модульованих нанорозмірних структур. Під його керівництвом захищено чотири кандидатські дисертації.

За розробку та впровадження у освітню діяльність університету навчально-наукових інноваційних технологій відзначений почесними грамотами та подяками десяти міжнародних виставок навчальних закладів України. Також нагороджений знаком «Відмінник освіти України» (1994), «За наукові досягнення» (2007), почесними грамотами Міністерства освіти і науки України та Львівської обласної держадміністрації, почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України» (2008), Грамотою Верховної Ради України (2009).

За особистий внесок у розвиток концепції інтеграції військової та цивільної освіти, створення Львівського інституту Сухопутних військ Національного університету «Львівська політехніка» нагороджений медаллю «Збройні сили України» (2006), Грамотою Міністерства оборони України (2006) та відзнакою Міністерства оборони України «Знак пошани» (2007).